

NOVEMBRE - 79

M.E. / G.S.J.

Mal La Pena Ser-ho ??

Quan, poc a poc, esdevenim silenci,
i aprenem els teoremes matemàtics,
per comprendre el procés, implacable,
dels ordenadors ;
recordo sovint, el brogit d'aquell rierol,
el xiular de l'ocell en les bardisses,
el groc de la ginesta, la mà d'un company.

Quan, poc a poc, "soc" - i no "soms"-
dansant, inevitablement potser,
en la melodia que ens ha "pertocat";
no oblidó els nostres crits d'esperança a la vora del foc,
les danses a l'aixopluc de les estrelles,
i les esbatussades d'infants.

Quan, poc a poc, ens incomoda l'esforç,
i ens configurem en singulars receptors
d'ondes inexpressives i desdibuixades;
evoco la lleialtat dels camarades,
la sinceritat en les nostres infantils converses
i l'esforç de les nostres aventures.

VAL LA PENA

DEMARCACIO DE GIRONA

CONEIXEM ELS NOSTRES NOIS-ES (1) ???

Potser has sentit a parlar moltes vegades de que, com a cap escolta, tens una responsabilitat molt seriosa en la tasca de fer progressar uns nois, unes noies, segons uns valors, una llei ... una concepció del que ha de ser l'home

Com es pot concretar aquesta feina? Quin és el teu paper com a educador? Quina realitat dels nois/es tens al grup? com pots ajudar-los a progressar?

Es podria esquematitzar la feina segons tres punts o passos a seguir:

● CONEIXEMENT DELS NOIS

Trobaràs pistes concretes en el document de treball donat a la FO/CA bàsica del 11 al 14 d'octubre. Les pautes es centren en la seva dimensió personal (física, intel·lectual, afectiva, interessos, caràcter...) sense aïllar-los del marc ambient a on es mou (escola, família, interessos T.V.). Si no tens el document pots demanar-lo (Tl. 205869) cada dilluns

● EDUCACIO INDIVIDUAL

No n'hi ha prou amb conèixer els nois cal EDUCAR. I això vol dir desenvolupar, en la mida de les nostres possibilitats, el que són capaços de fer, ser, sentir...

No eduquem, però, el noi tal i com nosaltres voldríem que fós, sinó, ajudem-lo a canalitzar el que porta a dins.

● EVALUACIO DEL PROGRES

Un cop marcats uns objectius de progrés i, utilitzant les eines necessàries per assolir-los, cal evaluar els resultats, fabricar-nos, si cal, una senzilla FITXA D'OBSERVACIO.

Podem observar els progrés:

- En el grup, seguint de prop les situacions que s'hi van creant com a conseqüència de l'activitat que es porta a terme. Fixem-nos en el nivell de participació, en els possibles líders o capdavanters, en les relacions afectives, en la distribució de feines...
- Creant situacions que permetin veure quina es l'actitut, les reaccions el funcionament de cada un dels nois i noies del grup: jocs, expressió, reunions.

I tinguem sempre present que no s'hi val educar un "ramat" de persones. L'objectiu a assolir és cada una de les persones del grup. La persona necessita un grup per créixer, no per ofegar-s'hi.

ADJUNTS

JA ENS CONDIKEM ! En aquest primer trimestre hem après els nostres noms, coneixem les nostres inquietuts, individuals i col·lectives. Els Caps hem anat observant els diferents caràcters i tenim una idea del conjunt de la Unitat. És el moment de començar les nostres aventures.

Els Caps hem de tenir com a objectiu acabar la fase de contacte amb la definitiva CONSTITUCIÓ DE LA UNITAT; es a dir, tenir els equips formats, la manera de viure, els criteris d'organització, els projectes que volem fer i, allò més important, els VALORS que volem assolir durant el curs. Tot això, però, ha d'ésser redactat en forma de COMPROMÍS, es a dir, la declaració de principis del grup que compromet a tothom qui decideix quedar-se.

El fons d'aquest compromís l'entenen a propòsit de: què significa ser escollida entre nosaltres? Com entenem la proposta de valors: Autenticitat, llibertat, amistat, obertura, crítica, compromís, acció ... i en quins termes exactes ens hi comprometem com a grup; quins tipus d'acció volem dur a terme de cara enfora?

Es després d'assolida la constitució i el compromís quan la Unitat pot començar a realitzar projectes importants que exigeixin organització i normes per regir-se. Es per això, que en aquesta ocasió hem pensat en donar unes orientacions sobre:

ACCIO - EXPEDICIO - PROJECTE

1. L'elecció

Cada sisena després d'un estudi previ presenta les seves propostes a l'assemblea, explicant el perquè de l'activitat i les seves possibilitats de realització. Es pot presentar com una campanya electoral (animació).

L'assemblea vota les propostes presentades (es pot fer de millor a pitjor, es més emocionant).

... i als seus problemes

El més freqüent es la manca de creativitat. En el moment de la "creació" els nitsots recorden aquell anunci, la serie de T.V. o la pel·lícula de moda. Això, induït a la presentació d'unes activitats poc originals i que posen en perill la realització pràctica i el contingut pedagògic. Una forma de solventar-ho es la participació activa dels caps en el treball en grups, fent reflexionar als nitsots sobre la possibilitat de realització de l'activitat. Ja Tenim ACCIO, EXPEDICIO i PROJECTE.

2. L'organització

Cal fixar l'objectiu de l'expedició: a on volem arribar? Això es molt important per la valoració final.

Cada sisena presenta una sèrie de tallers.

S'elabora un pla de treball.

Cada grup escull un taller i es compromet davant els altres (ritu) a treballar de ferm en ell.

... i la seva dinàmica

Una vegada triats els tallers no cal que l'organització sigui preparada per tots els membres. Un equip format pels Caps, si seners i especialistes, pot ésser molt operatiu.

En el poble, però, passen coses: podem ajudar; en el barri hi ha una festa: anem-hi? No es necessari tampoc que dediquem tot el nostre temps amb l'acció, expedició o projecte.

3. La Realització

- Els diferents equips treballen amb una certa autonomia, sempre que compleixin amb el pla de treball. Depèn també de l'unitat que es tracti

grup, la seva disposició en el treball, el compliment de les dades previstes... Els Caps cuidarem de facilitar als grups el compliment dels seus objectius; col·laborar, donar ajuda, buscar especialistes a fora, animar ...

... i el que cal tenir en compte

L'equip que ha preparat l'organització patirà pel compliment dels objectius marcats, revisarà la bona harmonia del

4. La Revisió

Cal distingir diverses classes de revisions:

- durant l'activitat individual o col·lectiva
- Acabada aquesta

El Cap, durant la fase de realització, ha de provocar la revisió en els diferents grups, d'aquesta forma es poden esmenar errors: problemes amb el sisener, entre els membres del grup ... Cal, també, una observació individual de cada un dels nens/es; tenir-hi una xerrada de tant en tant es interessant per entrar en el seu món: els problemes, les aspiracions, angoixes... Es important; sovint l'unitat afoga l'individualitat.

Un cop acabada l'ACCIO, EXPEDICIO, PROJECTE, farem una revisió en assemblea revisant els objectius, la feina, els grups, les individualitats, etc.

PER FINALITZAR NO HI HA COM UNA GRAN FESTA; UNA BARRILA; O SI ?

A continuació us donem uns exemples d'A-E-P. Cal adaptar-ho segons la branca; podeu trobar-ne més a la Circular del Juliol-Agost de 1.974 en la nostra biblioteca, si no podeu venir a Girona telefonau (205869) i us podem donar copia.

RIU AMUNT

OBJECTIU: Fer un reconeixement d'una riera, fins el seu naixement, apuntant les descobertes fetes.

PERSONATGE ANIMADOR: ULISSES

TALLERS: Observació, natura, Topografia, Dibuix, Periodisme.

VALOR PRINCIPAL: El treball en equip ens és necessari per descobrir la terra que ens envolta.

MIM

OBJECTIU: Muntar una festa amb menjars i representacions mímiques amb carotes.

PERSONATGE ANIMADOR: ELS JOGLARS

TALLERS: Cuina, Vestits, Carotes, Mímica i Escenografia.

VALOR PRINCIPAL: Homes de Teatre i acció dos homes que es complementen per viure alhora realitat i somni.

FILS

OBJECTIU Coneixer els mitjans de comunicació.

P.A. EDISON

TALLERS Ràdio, Telefonía, Morse, Emissors.

V.P.: La tècnica contribueix al progrés del món. No podem romandre al marge.

ART

OBJECTIU El món de l'art

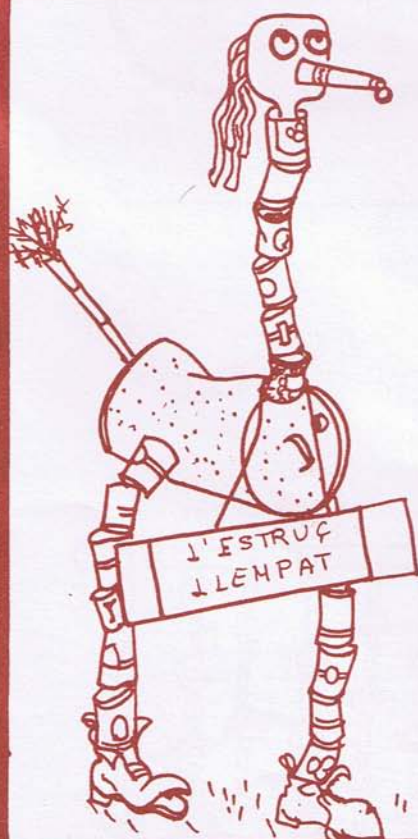
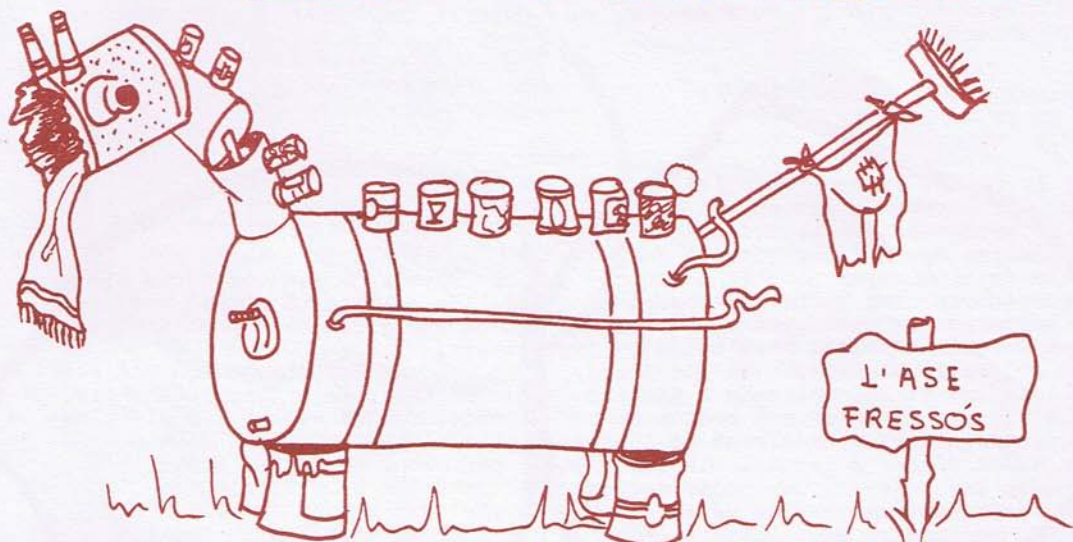
P.A. PICASSO

TALLERS: Mosaic, ceràmica, dibuix, pintura

V.P.: Descobrir el món de l'art es descobrir el món del somni, realitzar amb les mans el que imagines.

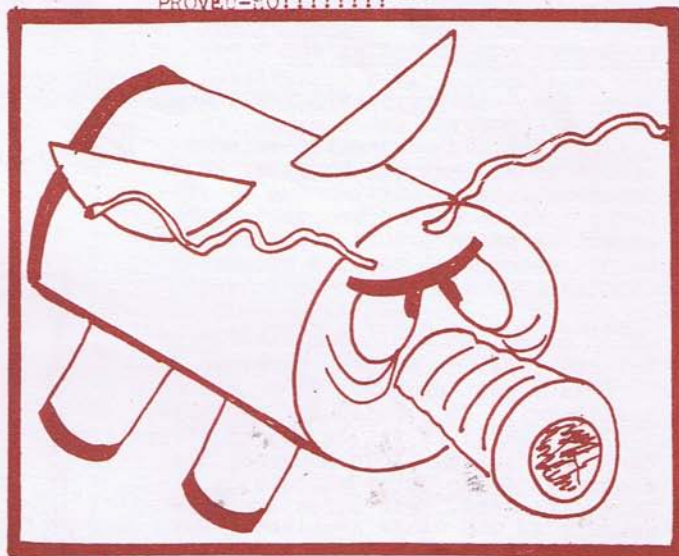
-APROFITEM

LES DEIXALLES-

- Podem fer una recollida de deixalles.
- Cada grup de nens ha de fer una escultura amb el que ha recollit. Se li pot donar un títol humorístic, com els dels dibuixos.
- Amb unes quantes escultures, podem fer una exposició i ensenyar-la als pares.
- Hi pot haver, també, un mapa on estiguin marcades les zones en les que s'han recollit les deixalles.
- D'aquesta manera, al mateix temps que fem un treball divertit, netegem els voltants del Cau o del poble.

PROVEU-VOU!!!!!!! —

LA CASTANYADA

Creiem que l'arrelament a les festes tradicionals del nostre país ha d'ésser plenament viscut pels nens. Per això, al llarg del curs, us anirem donant idees de les festes més tradicionals. Algunes potser us serviran, d'altres tindreu que retocar-les, però esperem que pogueu portar-ne alguna a terme.

Abans, es celebrava la castanyada havent sopat en record dels antics àpats funeraris. La família feia un sopar després del qual es resaven tres parts del rosari i es torraven les castanyes a la llar del foc. Després aquestes eran menjades junt amb dolços i panellets i la gorja era mullada amb vi bo, malvasia o mistela. En algunes pagesies era costum de posar una castanya a cada graó de l'escala abans d'anar a dormir. Els infants, quan les pujaven, per poder menjar, cada castanya havien de resar un paternostre agenollats a cada esgraó. Si no ho feien així, els morts els anirien a estirar els peus al llit.

LA NOSTRA CASTANYADA

La nostra idea és que la torrada de les castanyes sigui la culminació d'unes activitats que giren entorn a la castanya.

La primera activitat serà una sortida al bosc. Recollirem castanyes, piñyes, fulles seques i d'altre material que ens pugui servir per decorar el cau. Podem aprofitar la situació per explicar com és el castanyer, la seva fulla, on creix.. els tallers els podem organitzar en el bosc o en el cau. Tot dependrà de la situació del poble o del temps.

ACTIVITATS

EL CUC EL CUC EL CUC EL CUC

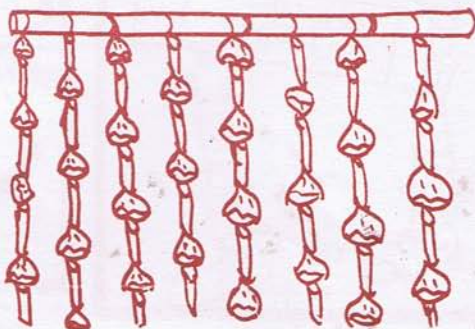
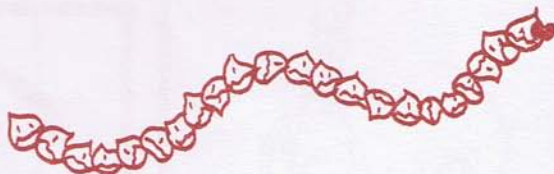
Material: filferro, castanyes i una barrina discreta.

Realització: Primerament foradarem les castanyes amb una barrina. Un cop foradades, s'enfilen amb el filferro i se li dona forma de cuc. Si es vol es poden pintar les castanyes. Es pot decorar el cap del cuc amb pintura.

CORTINA CORTINA CORTINA CORTINA

Material: Fil de pescar, barrina, macarrons i castanyes.

Realització: Es foreden les castanyes i s'enfilen en el fil de pescar alternant una castanya i un macarró. Els macarrons poden estar pintats de colors diferents. Fent tires les anem penjant en una canya americana. Pot quedar molt bé en el cau.

APOTEOSI-

FINAL

EN CASTANYOT I SENYORA

Material: una poma vermella, una castanya, pellofes de castanya i pintures.

Realització: S'agafa una poma i es frega fins que brilli. Se li treu la cua i en el seu lloc hi enganxem una castanya. La pallofa de la castanya la fem servir per perruca. Els ulls, nas, boca i botons s'hi poden pintar

Els nens, per grups, hauran preparat la torradora, la llenya, les castanyes, el vi verd i l'animació. Per torrar les castanyes les anirem posant de mica en mica en la torradora (pot servir-nos qualsevol paiella vella i foradada), girant-les sovint per que no es cremin. Quan estan torrades es posen al cim d'una manta i es tapen.

QUE VAGI FÉ I DONI PROFIT!!!

Joc de les castanyes —

Hi ha cinc o sis nens que tenen cada un 10 castanyes a la mà. Guanya el primer que acaba de menjar-se-les, sense que li quedi res a la boca.

Es pot cloure la festa amb una rondalla o amb la recitada de: "L'HIMNE AL LLAMINER".

La castanya tota sola no té gaire al·licient però mullada amb aiguardent en mig de gresca i tabola, s'empassa amb tanta fretura que ni a l'estómac s'atura. I dels panelllets, què en dieu? Si són vint millor que deui! Car agraden tant i tant que a la boca prest se'n van.

RECEPTA DE LA MARE ENRIQUETA

- Ingredients: 1 Kg. d'ametlles pelades sense torrar, 1Kg. de sucre.
- Realització: Posem el sucre en una cassola i hi tirem un got d'aigua. El possem al foc fins que estigui fos. En aquesta pasta que ens queda hi tirem les ametlles prèviament trinxades. Ho barregem tot i ho deixem refredar. Quan la pasta és freda anem fent boles o altres formes (aquestes es passen per una clara batuda). Si volem podem posar-hi: cireres, pi-nyons.... Els posem al forn fins qu ens quedin rossos. Ja estan a punt de menjar. ....Si l'economia no arriba, en lloc de ametlles podem posar-hi castanyes, però la qualitat no és tanta (si ho pròbeu ens agradaria que ens comunicéssiu el resultat).

TITELLES

CARACTERISTIQUES IDEOLOGIQUES DELS TITELLES

- No es respecten les lleis de la natura
- No sempre hi ha raonaments lògics.
- Tenen una gran relació amb el màgic i fantàstic.
- La fantasia es torna realitat i la paraula té poder sobre la matèria.
- Cal fugir dels valors negatius i del maniqueisme de bons i dolents.

VALORS PEDAGOGICS

- Des del punt de vista del nen espectador:
  - . Participació activa en l'espectacle
  - . desenvolupament de la imaginació
  - . enriquiment del llenguatge
  - . són molt divertits
  - . expressió dels sentiments del públic
  - . identificació amb els personatges
- Des del punt de vista del nen actor:
  - (desenvolupen totes les formes d'expressió i creativitat)
  - . expressió plàstica (construcció dels titelles i els decorats)
  - . expressió dinàmica (moviment de les mans i del cos)
  - . expressió dramàtica (diàlegs, situacions dramàtiques)
  - . expressió lingüística (expressió oral i enriquiment del vocabulari)
  - . expressió musical
  - . expressió dels sentiments dels nensAjuden a vèncer la timidesa-

"CONTINUARA EN LA PROXIMA REVISTA!!!!!!"

RONALLA

El nostre intent és explicar una rondalla als infants que estigui relacionada amb la tradició del nostre país català. Res millor que una rondalla per fer conèixer les dites populars als nostres nens.

— ESSER UN ORGUE DE GATS —

— Hom explica que en un poble volien celebrar un gran ofici de festa major i no tenien orgue. Un veí molt enginyós es proposà improvisar-ne un.

— Omplí de gats una caixa i els lligà un cordill a la cua, i a la punta d'aquesta hi lligà una fusteta que feia l'ofici de tecla. En tocar el teclat els fils estiraven la cua dels gats i aquests miolaven. El desconcert i l'esvalot que va produir-se hom ja s'el pot imaginar.

EMBARBUSSAMENT

LA VELLA

Una vegada una vella passava per un terrat amb un plat de filtri foltri foradat i jo li dic: Vella, voleu que us filtri foltri aquest plat de filtri foltri foradat?????????

LA FUNCIO DE L' ESCOLTISME DES D' EL PUNT DE VISTA PEDAGOGIC

— Quin és l'objectiu - avui dia- dels moviments de joventut ? O, més concretament, quina és la justificació aquí i ara de la pervivència de l'escoltisme?

Trobar resposta argumentada a aquesta pregunta, crec, és crucial. No sols pel propi moviment, sinó per a la mainada i la societat que aquest moviment abasti. Per tal de trobar el sentit, la justificació i la necessitat d'aquest o d'altres moviments de joventut hem de partir de dos punts de referència inel.ludibles:

- 1. Què és, genèricament, un nen i un adolescent.
- 2. Quina és la situació, concreta, d'aquests nens i adolescents aquí i ara.

Es gràcies a l'arribada d'informació específicament humana i per mitjà de la pròpia experiència que el nen va fent progressius aprenentatges.

Les observacions dels anomenats "infants salvatges" i dels infants en situació de privació sensorial, ens informen de la imprescindible necessitat que té tot fill o cadell d'humans de rebre adequats estímuls - del seu medi, per tal d'esdevenir un subjecte humà desenvolupat.

L'herència genètica sols ens dona possibilitats. Es gràcies a l'arribada d'informació específicament humana i per mitjà de la pròpia experiència que el nen va fent progressius aprenentatges. Així el nen adquireix el llenguatge, la deambulació bípeda, la manipulació,,, i va estructurant un pensament autònom. La "matriu biològica" infantil precisa incorporar l'herència cultural de la seva comunitat.

Aquesta incorporació o aprenentatge es fa per mitjà de tres grans institucions, amplament imbricades: LA FAMILIA, L'ESCOLA i EL MEDI COMUNITARI.

Els treballs de SPITZ i col.laboradors ens han divulgat amplament les conseqüències, irreversibles d'una deprivació maternal i familiar.

Tots sabem també, les greus conseqüències, en la nostra societat i civilització, de l'alfabetisme i la manca d'escolarització. I és ben palpable, per fi, l'importància d'un medi ric en estímuls i informació per configurar un adult amb plenitud de possibilitats

La família l'escola i el medi, aporten tots els elements suficients i necessaris per garantir aquest pas a madur estadi adult ?

L'infant i l'adolescent, ubi - cats en una família, en un medi social i en una escola, fan els seus aprenentatges bàsics.

Amb el bagatge recollit al recorre aquest camí desenboquen a la vida adulta. Però la família, l'escola i el medi, aporten tots els elements suficients i necessaris per garantir -aquí i ara- aquest pas a un madur estadi adult ?

En molts casos, fins els 7-8 anys, la família abasta plena o parcialment les necessitats de l'infant. A partir de llavors, la fins ara conreuadora i acollidora família començarà a valorar-lo en funció dels rendiments escolars.

— La nostra cultura ha reduït el "nen futur adult" a un "escolar". Tota l'atenció i valoració són centrades en el reeiximent o fracàs en front d'uns aprenentatges ben concrets: lectura, escriptura, càlcul, ciències, llengües, ... La competitivitat, la massificació i, a voltes, l'amargura són els correlats acompanyants.

De la mateixa manera, els pares deleguen a l'escola la gran responsabilitat de continuar la necessària educació dels seus fills; aquests van essent cada vegada més penetrats per les fonts d'informació del seu medi (ambient social, T.V., cinema, lectures o còmics, ...) I el nen a més d'esdevenir un escolar, degut a la falta de coneixements, es va convertint en un consumidor insensiblement programat per interessos de mercat.

La família, l'escola i el medi, en absolut garanteixen l'oferta dels requeriments necessaris per emmotllar i sedimentar una personalitat adult amb plenitud de possibilitats.

El futur adult serà un producte de les ingerències i requeriments, que al llarg d'aquests estadis del desenvolupament l'han anat emmotllant. Si s'ha emmotllat i ha reïxit, tal volta arribi a ser un submís ciutadà, o un brillant triomfador; si ha fracassat en sortirà ressentit i recelós, abocat a una marginació més o menys passiva o activa. Això, evidentment, en una relativa minoria de casos. Per la majoria dels altres un futur de grisa tonalitat i de múltiples compartiments buits es l'alternativa.

La família (moltes o poques), l'escola (gairebé totes) i obviament el medi, en absolut garanteixen l'oferta dels requeriments necessaris per emmotllar i sedimentar una personalitat adult amb plenitud de possibilitats.

Aprenentatges bàsics, per aquest objectiu prioritari, resten oblidats o deixats a l'atzar de cada nen.

Per a aquests aprenentatges li cal un "grup", altres "jo" semblants a ell i en un medi d'estructura diferent a la de la família i de l'escola; un grup ni massa reduït, ni massa nombrós; tenir ja de 7 a 8 anys i formar part d'aquest grup. Li calen en definitiva unes eines. L'eina a aquesta edat i moment es el joc.

L'eina, més que el joc, és el projecte compartit i constituït d'acord amb les seves possibilitats (11-12 anys)

Jugar per aprendre l'autonomia de vèncer l'obstacle i de posar-se en el lloc de l'altre. I un animador planificador, orientador i coordinador diferent dels pares i dels mestres. Descobrir i descobrir-se més enllà de les exigències familiars, escolars i consumístiques; formar part d'un grup constant, generat per objectius intrínsecs; i gaudir d'aquesta aventura, més enllà de les exigències habituals.

A partir dels 11-12 anys l'hi cal consolidar aquesta autonomia i, sobretot, la seva solidaritat. L'eina més que el joc, és el projecte compartit i constituït d'acord amb les seves possibilitats. I aquestes possibilitats els hi forneix l'adquisició d'un pensament deductiu o hipotètic, alliberador del concret i projectat vers l'inactual i l'esdevenidor.

El paper de l'educador, ara, és més en fer sorgir aquesta activitat o projecte, i supervisar la seva planificació, que no pas donar-lo fet; però, fonamentalment, fer reflexar sobre el que s'esdevé. Li cal, al preadolescent, assumir responsabilitats i aportar la seva autonomia dins del col·lectiu o grup. Acceptar i executar

tar un paper, i disfrutar dels objectius comuns aconseguits.

I, per fi, en plena adolescència, abans de desembocar en l'estadi adult, li cal l'aprenentatge de la seva immersió en la vida pública. No per simple abocament o pressions inajornables, sinó des d'una identitat ben conquerida i repenjada per un pensament crític i autònom. Cercan el significat i el sentit, amparat en l'experiència d'actuacions prèvies i successives.

Vet aquí, breument apuntades, tot un reguitzell de necessitats constituents i inel·ludibles que la pedagogia ha d'abastar. I que a

quí i ara, sols els anomenats moviments de joventut poden de manera no mativitzada suministrar. Si ells no ofereixen aquesta crucial funció pedagògica, llevat de disperses i atzaroses situacions, els nostres infants i futurs adults veuran mermades inexorablement les seves possibilitats existencials.

Tal volta no en siguem prou conscients, però no sols molts destins individuals depenen de l'arribada d'aquesta aferència educativa, sinó que la nostra esperança com a poble i el nostre futur d'humans en depèn en gran mesura. I aquest és un compromís que, lluny de ben intencionades actuacions exigeix una capacitat i dedicació prioritàries.

Un compromís que, aquí i ara, l'escoltisme ha de reasumir urgentment.

CAPS,

J. JUBERT GRUART

no feu la guerra pel vostre compte !!

Després dels primers dies d'activitat a l'Agrupament sembla que la comunicació entre els caps ha afluïtat. ¿No és veritat? Quan es va començar tot era planejar junts; que si anar a la Foca, que quin dia obrim. Ara cada cap es va capficant per la seva unitat, i les altres queden al marge de les seves preocupacions.

¿Què és més important? Que els caps de LL/D preparin el joc de dissabte que ve, o que tots els caps de l'Agrupament es trobin junts?

Ja sabem que la urgència dels nens que esperen no té aturador. I que els Caps teniu reunió tot sovint, massa sovint. La reunió d'Agrupament pot esperar... Al final no fent-se o fent-se de manera expeditiva i convencional. Després, però s'en ressent la qualitat de la formació.

Programau, doncs, les reunions de l'Equip de Caps. Les necessitats per:

- Revisar les activitats de cada unitat, confrontant-les amb el mètode.
- Mantenir-vos informats de l'actualitat del Moviment i Demarcació.
- Preparar activitats de tot l'Agrupament i parlar de qüestions comuns.

Estructureu les vostres reunions. Preveieu qui la moderarà (normalment, el Cap d'Agrupament). Distribuiu la preparació dels temes d'estudi, de les enquestes. Sigueu rigorosos amb l'hora de començar, però també amb la d'acabar. Després d'una hora de feina, traieu la guitarra i feu una cançó, però torneu a la feina. Si hi ha d'haver vi que sigui amb porró; les galetes poden ser de les barates.

Els nois i noies que formeu necessiten un Equip de Caps unit. No els defraudeu!

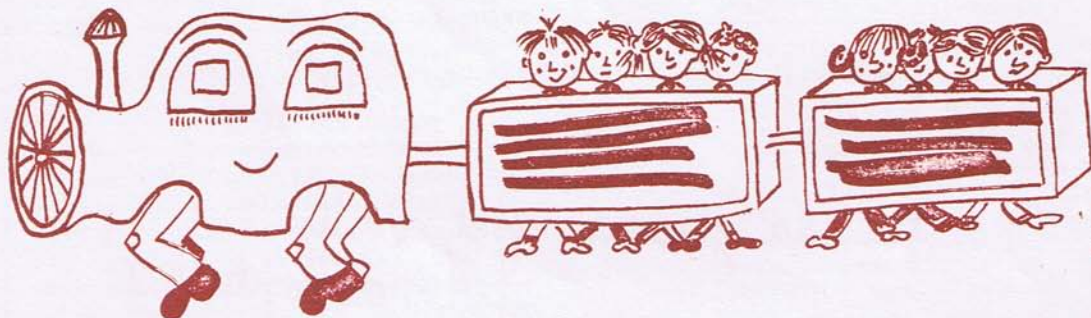
L'EQIP DE CAPS D'AGRUPAMENT

agrupaments - agrupaments - agrupa

COMENÇA EL CURS

— Un bon diumenge al matí, una màquina semblant a un tren està voltant per Les Planes. Es va parant a quasi tots els carrers del poble i de mica en mica queda plena de nens i nenes que contents van dient adéu als caminants. Tots els nens porten un foulard taronja i negre, un llaç blau al cim del cap i molta il·lusió al cor, doncs avui canvien d'unitat. Avui és el primer dia dins RANGERS-GUIES.

— La màquina avança alegre. Finalment es para en un prat. Tots els viatgers baixen i els maquinistes els fan presentar. Ha d'ésser una presentació original. No s'hi val a dir: "em dic Ferto i visc a la Font del Peix". Més tard, tots en rotllana, molt engrescats mengen entrepans i beuen de la bota del racó. Ja tips, comencen les proves sorpresa que un a un van superant.

— Tot seguit una petita xerrada de com voldrien que fos el món a on la màquina ens ha transportat, és a dir, la unitat RANGERS/GUIES.

— Ja fosc es prepara el foc de camp. Prop de les flames es fa entrega dels diplomes als "novells" que ja formen part de la unitat, i també s'els hi dona una revista en la que hi ha resumides les activitats del curs passat; la saluta ció de benvinguda; la partitura d'aquest primer trimestre i algun que altre acú dit.

— Prop del foc es veuen cares alegres i es senten moltes cançons.

Ja acabada la jornada, en mitg de les flames s'està encenguent la màquina, l'objecte que ha estat comú a tots i que ens ha portat aquí sense contaminar i sense soroll. Aprofitem la calor i la llum de les flamarades que ella despren al anar-se cremant per dir-nos adéu.

— Dins la fòsca de la nit es senten uns clams que diuen:

!!!!!!!!!!!! NO ES UN ADEU PEP SEMPRE ———
———— SINO FINS AVIAT!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

— Aquesta plana està oberta als Agrupaments. Esperem rebre notícies, idees, experiències,..... i tot allò que cregueu pugui servir a les unitats.

● Adreceu-vos a A.D.E. Ctra. Sta. Eugènia 25, GIRONA. Si podeu, porteu-ho passat a màquina (un espai) i amb dibuixos. GRACIES

